

MËSIMI 42

1. Megjithëse kishin kaluar shumë vite qysh kur Perëndia kishte premtuar të dërgonte Shpëtimtarin, a e kishte harruar Perëndia premtimin e Tij?

-Jo.

2. Kujt ua dha Perëndia mesazhin Tij për Shpëtimtarin që do të vinte?

-Profetëve.

3. Ku janë të shkruara këto mesazhe për ardhjen e Shpëtimtarit që Perëndia ua dha profetëve?

-Në Librin e Perëndisë, Biblën.

4. A i dëgjoi shumica e izraelitëve profetët e Perëndisë?

-Jo.

5. Çfarë bënë izraelitët me profetët e Perëndisë?

-Ata i vranë.

6. Në vend që të dëgjonin profetët e Perëndisë, kë dëgjuan izraelitët?

-Profetët e rremë.

7. Profetët e rremë thanë që ata po thoshin të vërtetat e Perëndisë, por çfarë ishin duke thënë ata?

-Gënjeshtat e Satanit.

8. Sot, a vazhdon akoma Satani të thotë gënjeshtat e tij

me anë të njerëzve?

-Po.

9. Megjithëse izraelitët adhuronin idhujt që i kishin bërë vetë, a vazhdonin ata të adhuronin edhe Perëndinë në tempull, gjithashtu?

-Po.

10. A e pranonte Perëndia adhurimin e izraelitëve që adhuronin edhe idhujt që i kishin bërë vetë edhe Perëndinë në tempull, gjithashtu?

-Jo.

11. Pse jo?

-Sepse Perëndia e dinte që ata ishin duke e adhuruar Atë vetëm me buzët e tyre.

-Sepse Perëndia e dinte që në zemrat e tyre ata ishin duke adhuruar idhujt.

12. Kush i njeh zemrat tona?

-Perëndia.

13. Çfarë thotë Perëndia për zemrat tona?

-Perëndia thotë që zemrat tona janë plot me mëkat.

14. Megjithëse izraelitët adhuronin idhujt që i kishin bërë vetë, a kishte ndonjë izraelit që ishte duke adhuruar vetëm Perëndinë?

-Po. Kishte pak.

15. Për kë po prisnin këta izraelitë që adhuronin vetëm Perëndinë?

-Ata po prisnin që Perëndia të dërgonte Shpëtimtarin.

-Perëndia është i duruar.

-Perëndia pret që njerëzit të kthehen nga rruga e mëkatit dhe të ndjekin rrugën e Perëndisë.

-Perëndia priti 120 vjet për njerëzit në kohën e Noeut që të ktheheshin nga rruga e mëkatit dhe të ndiqnin rrugën e Perëndisë.

-Perëndia priti edhe më shumë se 120 vite që izraelitët të ktheheshin nga rruga e mëkatit dhe të ndiqnin Perëndinë.

-Por izraelitët nuk i besonin Perëndisë.

-Izraelitët menduan që Perëndia do ta harronte mëkatin e tyre.

-A e harroi Perëndia mëkatin e tyre?

-Jo.

-Izraelitët menduan që Perëndia nuk do ta dënonte mëkatin e tyre.

-A do ta dënonte Perëndia mëkatin e tyre?

-Po.

-Ashtu si Perëndia i dënoi mëkatet e njerëzve në ditët e Noeut, Perëndia gjithashtu i dënoi mëkatet e izraelitëve.

-Si i dënoi Perëndia dhjetë fiset e Izraelit?

-Perëndia dërgoi asirianët për të pushtuar dhjetë fiset e Izraelit dhe t'i bënin ata skllevërit e tyre.

Le të lexojmë 2 Mbretërve 17:5-8

5-Pastaj mbreti i Asirisë pushtoi tërë vendin, doli kundër Samarisë dhe e rrethoi gjatë tre vjetve.

6-Në vitin e nëntë të Hoseas, mbreti i Asirisë pushtoi Samarinë, i shpërnguli Izraelitët në Asiri dhe i vendosi në Halah dhe mbi Haborin, lumë i Gozanit, si dhe në qytetet e Medit.

7-Kjo ndodhi sepse bijtë e Izraelit kishin kryer mëkate kundër ZOTIT, Perëndisë të tyre, që i kishte nxjerrë nga vendi i Egjiptit duke i çliruar nga pushteti i Faraonit, mbretit të Egjiptit, dhe kishin nderuar perëndi të tjera;

8-kështu ata kishin ndjekur zakonet e kombeve që ZOTI i kishte dëbuar përpara bijve të Izraelit dhe ato të futura nga mbretërit e Izraelit.

-Asirianët pushtuan dhjetë fiset e Izraelit dhe morën shumë nga ata në Asiri për t'i bërë skllevërit e tyre.

-Asirianët gjithashtu sollën në Izrael njerëz nga kombe të tjera që të jetonin me izraelitët që ngelën në tokën e Izraelit.

-Njerëzit që erdhën nga kombet e tjera nuk i besonin Perëndisë por adhuronin idhujt që i kishin bërë vetë.

-Këta njerëz u martuan me izraelitët që ngelën në tokën e Izraelit dhe një racë e re filloi.

-Këta njerëz u quajtën samaritanë.

-Samaritanët adhuronin Perëndinë sipas mënyrës së tyre dhe jo sipas mënyrës së Perëndisë.

-Pasi Perëndia i dënoi dhjetë fiset e Izraelit, si i dënoi Ai dy fiset e Judës?

-Perëndia dërgoi babilonasit për t'i pushtuar dy fiset e Judës dhe për t'i bërë ata skllevërit e tyre.

Le të lexojmë 2 Mbretërve 25:1-7

1-Vitin e nëntë të mbretërisë së tij në muajin e dhjetë, më dhjetë të muajit, ndodhi që Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, erdhi me gjithë ushtrinë e tij kundër Jeruzalemit, ngriti kampin e tij kundër tij dhe ndërtoi përreth vepra rrethojëse.

2-Kështu qyteti mbeti i rrethuar deri në vitin e njëmbëdhjetë të mbretit Sedekia.

3-Ditën e nëntë të muajit të katërt, uria ishte aq e madhe në qytet sa që nuk kishte bukë për popullin e vendit.

4-Atëherë u hap një e çarë në muret e qytetit dhe tërë luftëtarët ikën natën, nëpër rrugën e portës midis dy mureve, që ndodhej pranë kopshtit të mbretit, megjithëse Kaldeasit ishin rreth qytetit. Kështu mbreti mori rrugën e Arabahut.

5-Por ushria e Kaldeasve e ndoqi mbretin dhe e arriti në fushën e Jerikos, ndërsa tërë ushtria e tij shpërndahej larg tij.

6-Kështu ata e zunë mbretin dhe e çuan te mbreti i Babilonisë në Riblah, ku u shqiptua vendimi kundër tij.

7-Vranë pastaj bijtë e Sedekias në sytë e tij; pastaj i nxorën sytë Sedekias, e lidhën me zinxhira prej bronzi dhe e çuan në Babiloni.

-Babilonasit pushtuan dy fiset e Judës dhe morën shumë nga ata në Babiloni për t'i bërë sklllevërit e tyre.

-Babilonasit gjithashtu shkatërruan qytetin e Jeruzalemit.

Le të lexojmë 2 Mbretërve 25:9-12 & 21

9-[Babilonasit] Dogjën shtëpinë e ZOTIT dhe pallatin mbretëror, i vunë flakën tërë shtëpive të Jeruzalemit, domethënë tërë shtëpive të fisnikëve.

10-Kështu tërë ushtria e Kaldeasve, që ishte me kapitenin e rojeve, shembi muret që rrethonin Jeruzalemin.

11-Pastaj Nebuzaradani, kapiteni i rojeve, internoi pjesën tjetër të popullit që kishte mbetur në qytet, dezertorët që ishin hedhur nga ana e mbretit të Babilonisë dhe ata që mbeten nga turma.

12-Por kapiteni i rojeve la disa nga më të varfërit e vendit të merreshin me punimin e vreshtave dhe të arave.

21-Dhe mbreti i Babilonisë urdhëroi që të vriten në Riblah, në vendin e Hamathit. Kështu Juda u internua larg vendit të tij.

-Si e shkatërruan Babilonasit qytetin e Jeruzalemit?

-Ata i vunë flakën tempullit.

-Dogjën gjithë Jeruzalemin.

-Prishën murin që rrethonte qytetin.

-Perëndia i dënoi dhjetë fiset e Izraelit dhe dy fiset e Judës sepse ata nuk u kthyen nga rruga e mëkatit.

-Pas shumë vitesh, njerëzit e Judës që po jetonin në Babiloni i thirrën Perëndisë.

-Ata i thirrën Perëndisë, i rrëfyer mëkatet e tyre dhe i kërkuan Atij t'i falte ata.

-Për shkak se Perëndia është i mëshirshëm, Ai lejoi shumë prej tyre të ktheheshin në qytetin e Jeruzalemit.

-Çfarë bënë njerëzit e Judës kur u kthyen në Jeruzalem?

-Ata rindërtuan tempullin.

-Rindërtuan qytetin e Jeruzalemit.

-Rindërtuan murin rrethues të qytetit të Jeruzalemit.

-Njerëzit e Judës që u kthyen në Jeruzalem kishin një emër të ri.

-Emri i ri për njerëzit e Judës ishte judenj.

-Megjithëse judenjtë adhuronin Perëndinë, ata gjithashtu vazhduan të adhuronin idhujt që i kishin bërë vetë.

-Prandaj, Perëndia dërgoi edhe dy kombe të tjera për t'i pushtuar ata.

-Së pari, Perëndia dërgoi grekët për t'i pushtuar judenjtë.

-Grekët i mundën judenjtë dhe e pushtuan tokën e tyre.

-Grekët gjithashtu u mësuan judenjve se si të flisnin gjuhën greke.

-Pas grekëve, Perëndia dërgoi romakët për t'i pushtuar judenjtë.

-Romakët i mundën judenjtë dhe e pushtuan tokën e tyre.

-Romakët i detyruan judenjtë të paguanin taksa.

-Romakët gjithashtu vranë shumë judenjë me shpata dhe heshta.

-Romakët gjithashtu kryqëzuan shumë judenjë duke i gozhduar ata në një kryq prej druri.

-Mbreti i romakëve quhej Çezar.

-Çezari jetonte në qytetin e Romës.

-Romakët adhuronin shumë idhuj.

-Romakët gjithashtu adhuronin mbretin e tyre, Çezarin.

-Në këtë kohë në Jeruzalem, drejtuesit judenjë ishin tre grupe.

-Ishin skribët, farisenjtë dhe saducenjtë.

-Disa nga drejtuesit e judenjve quheshin skribë.

-Para shumë kohësh, nuk kishte libra siç kemi ne sot.

-Kur njerëzit donin të shkruanin diçka, ata e shkruanin në një copë letre të gjatë dhe e rrotullonin në të dyja anët.

-Moisiu shkroi fjalët e Perëndisë në një copët të gjatë letre që rrotullohej në të dyja anët.

-Profetët e tjerë gjithashtu i shkruan fjalët e Perëndisë në një copë të gjatë letre që rrotullohej në të dyja anët.

-Për shkak se shumë e më shumë njerëz donin ta lexonin Fjalën e Perëndisë, lindi si nevojë për ta shkruar Fjalën e Perëndisë në një letër të re.

-Gjatë gjithë ditës, skribët do të shkruanin në një letër të re të njëjtat fjalë të Perëndisë që ishin në letrën e vjetër.

-Për shkak se skribët ishin gjithmonë duke shkruar fjalët e

Perëndisë, ata ishin krenarë.

-Për shkak se skribët ishin gjithmonë duke shkruar fjalët e Perëndisë, ata besonin që i kuptonin ato.

-A është vetëm të shkruarit e fjalëve të Perëndisë që të bënë t'i kuptosh ato?

-Jo.

-Për shkak se skribët ishin gjithmonë duke shkruar fjalët e Perëndisë, ata besonin që ishin të pamëkat.

-Pastrimi i mëkateve a vjen vetëm nga të shkruarit e fjalëve të Perëndisë?

-Jo.

-Shumica e skribëve nuk i besonin Perëndisë.

-Disa nga drejtuesit e tjerë të judenjve quheshin farisenj.

-Farisejtë u mësoni fjalët e Perëndisë judenjve.

-Farisejtë gjithashtu u mësonin rregullat e Perëndisë judenjve.

-Si shtesë, farisejtë bënë edhe rregulla të veta të cilat ua mësonin judenjve.

-Farisejtë besonin që ata u bindeshin të gjitha rregullave të Perëndisë.

-A mund t'u bindet dikush të gjitha rregullave të Perëndisë?

-Jo.

-Për shkak se farisejtë ishin gjithmonë duke mësuar fjalët e Perëndisë, ata ishin krenarë.

-Për shkak se farisejtë ishin gjithmonë duke mësuar fjalët e Perëndisë, ata besonin që i kuptonin ato.

-A është vetëm të mësuarit e fjalëve të Perëndisë që të bën t'i kuptosh ato?

-Jo.

-Për shkak se farisejtë ishin gjithmonë duke mësuar fjalët e Perëndisë, ata besonin që ishin të pamëkat.

-Pastrimi i mëkateve a vjen vetëm nga të mësuarit e fjalëve të Perëndisë?

-Jo.

-Shumica e farisejve nuk i besonin Perëndisë.

-Disa nga drejtuesit e tjerë të Judenjve quheshin saducej.

-Saducejtë ishin shumë të pasur dhe kishin shumë para.

-Saducejtë gjithashtu ruanin tempullin.

-Për shkak se saducejtë ishin të pasur dhe ruanin tempullin, ata ishin krenarë.

-Për shkak se saducejtë ishin të pasur dhe ruanin tempullin, ata besonin që ishin të pamëkat.

-A të bën të pasurit shumë para pa mëkat?

-Jo.

-Shumica e saducejve nuk i besonin Perëndisë.

-Gjatë kësaj kohe, judenjtë ndërtuan shtëpi ku ata të takoheshin.

-Shtëpitë ku takoheshin judenjtë quheshin sinagoga.

-Në Sinagogë, judenjtë takoheshin për të lexuar dhe diskutuar shkrimet e Moisiut.

-Judenjtë ndërtuan sinagoga në secilin prej qyteteve të tyre.

-Në ditën e fundit të javës, judenjtë shkonin në sinagogat e tyre dhe dëgjonin shkrimet e Moisiut.

-Shumë herë, njerëzit do të shpjegonin shkrimet e Moisiut.

-Por për shkak se njerëzit nuk i besonin Perëndisë, shpjegimet e tyre për shkrimet e Moisiut ishin gabim.

-Megjithëse shumica e judenjve nuk i besonin Perëndisë, kishta pak që në fakt i besonin Atij.

-Këta judenjë ishin duke pritur që Perëndia të dërgonte Shpëtimtarin.